

*S i m i n a
M a r i a
T o f a n*

SCRIU
SOARE
PE
PEREȚI

- p o e z i i -

București, 2023

Ilustrație copertă: *Anamaria Bărbulescu*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
TOFAN, SIMINA MARIA

Scriu Soare pe pereți : poezii / Simina Maria Tofan. -
București : Bifrost, 2023
ISBN 978-630-6514-14-4

821.135.1

© Toate drepturile sunt rezervate. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă fără acordul scris al editurii și al autoarei.

Copyright © 2023

Editura Bifrost

Str. Liviu Rebreanu nr.46-58, sector 3, București

e-mail: office@bifrost.ro

www.bifrost.ro

PREFAȚĂ

Îmi imaginez că Simina scrie la un birou cu scaun auriu, în fața ochilor are marea, niște flori albe și un stilou. Începe să scrie „*Scriu Soare pe pereți*” și își imaginează cum iubitul o trage mai aproape de el, înfășurându-i talia cu mâna lui, trăgând-o mai aproape, uitându-se atent în ochii lui, iar el uimit de reflexiile ei aurii din părul ei roșcat-auriu, jucându-se cu pletele ei printre degetele lui. Iar când ea scrie și apoi dispare din cameră, el se strecoară ușor în cameră și citește ce a scris, uitând că a privit-o în timp ce scria, fără ca ea să știe, în noua ei carte de poezii „*Scriu Soare pe pereți*” cum își imaginează ea soarele și iubirea peste tot.

Simina „cară” multe simboluri în poezii. Lumina din soarele ei este ca o excursie de vară pe o insulă din altă țară, un trandafir auriu pe care îi primești în dar, sau invitația la festivalul muzical estival.

În noul ei volum de poezii, ea cară soarele în valiză. Ce frumos! Mă face să mă gândesc la toate zilele cu soare, la ziua în care iubitul meu mi-a spus că îi plac reflexiile aurii și roșcate ale părului meu castaniu natural.

Asemenea valizei sufletului nostru, în inimă, Simina ascunde soarele. Unde este soarele tău? Te-ai gândit?

*„Am o valiză cu soare plină
L-am dezlipit de pe cer
Și l-am ascuns bine în valiză
Să nu știe nimeni că-i al meu”.*

Îl cară cu ea peste tot, în cele patru zări și trece peste toate încercările vieții cu el.

*„Prin cele mai cumplite
noști de umbre și disperare pline,
pe mări îngrozite de suspine,
În vămi de suflet unde
mi s-a cerut câte o bucată din mine,
din noi, din cine mai știe ....”*

Sufletul nostru, toată iubirea, toate emoțiile blânde, tot ce e mai frumos și luminos, ca un soare, merge ascuns în suflet și călătorește cu noi ca o multitudine de raze de soare. Câteodată, în această viață, anumite raze se rup iar soarele rămâne acolo cuminte să fie transportat mai departe, chiar dacă valiza e pusă într-o cameră cu mucegai, iar soarele e în pericol.

Cumva lumina reușește să vină în sufletul nostru, chiar dacă e uneori numai o rază, o fantezie, cum ar fi un sărut, o noapte de vară, un răsărit și un apus sau părul unei fete roșcovane. Cum să nu îți placă poezia, cum să nu-ți imaginezi iubirea?!

Versurile sunt ca niște mesaje secrete, pe care dacă le descifrezi sunt niște imagini de film cu scenariu bun. Îți poți imagina legătura dintre soare, mare și om, ca într-un film sau pictură aievea și toate acestea scăldate în soare, stinse de mare și încinse de cuplul care merge vara la mare.

O nouă iubire se întrezărește:

*„Retina mea cerne crâmpie de Orizont nou
Se întrezărește pata turcoaz-violet a unei*

*iubiri ce stă să răsară din apele adânci
și involburate ale ființei mele”*

Culoarea soarelui, roșiatică sau a părului roșu al Siminei, amestecată cu albastrul cerului ce se reflectă în mare, creează un violet ce colorează iubirea. Culorile elementelor naturale soare, apă, cer, se completează între ele, iar în cele din urmă pun o tușă pe gravura frumosului sentiment al iubirii.

*„Mai cheamă-mă într-o îmbrățișare
Să ne contopim cu tot, cu mare și cu răsărit,
cu albastrul infinit”*

Iubirea este o culoare iar iubita este „...planeta care gravitează în jurul / bățăilor inimii...” iubitului.

Iubirea e intensă și în acele momente am vrea să fie
Pentru totdeauna:

*„În fiecare dimineață,
soarele se aprinde de pasiune pentru mare
Și-i dedică zbor de pescăruși
ce poartă note muzicale pe aripi
s-o încânte cu serenade
Îi aduce buchete de lumină la picioare
Lasă o rază timidă să-i scape
într-o gingașă mângâiere
pe trupul ei cusut cu spumă
Și-n valurile ei iscoditoare,
pline de sete și ardoare,
se aprinde și mai tare de dorința arzătoare*

*Aș vrea să-ți fiu mare
 Și tu să-mi fii soare
 Nu vreau nici serenade,
 nici buchete împopoțonate
 Vreau doar să privim îmbrățișați,
 pe o plajă doar a noastră,
 orizontul în față la răsărit și apus de viață”*

Nu-i așa că iubirea e fantastică?!

Simina îmbină elementele naturii cu omul, fizica, chimia și iubirea. Își ascunde sentimentele, în interiorul corpului, care o fac să tremure de dor, de frică, de cicatrici. Are nevoie de stele căzătoare și eclipse solare, de o jumătate de bătaie de inimă de a iubitului, el să îi dea „*un petec de soare, până nu se face răcoare,/Până nu înghețăm până la os și uităm pe de rost tot ce-am fost*”.

Când dorul și poezia se combină cu anatomia, vedem ce schimbări interioare pot produce sentimentele. Și este atât de frumos să le poți citi din cuvinte așezat poetic pe foaia de hârtie, într-un limbaj bine cunoscut de o ființă umană, de orice condiție, care a iubit măcar o dată în această viață muritoare dar atât de îmbătătoare de sentimente umane.

*„La răscrucea a trei suspine
 Inima, sufletul și mintea se ceartă cu foc pe mine
 Una vrea să mă aline, alta să-mi dicteze destine
 și alta doar să se reafirme
 Niciuneia nu-i pasă cu adevărat de mine
 Așa că...”*

Și nu vă mai spun ce a scris Simina mai departe, chiar dacă este savuros. Aceasta este pentru fiecare cititor să descopere cu inima, sufletul și mintea sau ochii lor, dacă citesc poezia.

Cum iubirea se sfârșește pentru unii dintre noi, ne gândim dacă persoana iubită se întoarce la noi.

*„La margine de suflet
Cerșea o amintire
Pe buzele-i străine vedeam
silueta nostalgică și subțire
a unui sărut de demult
Mâinile ei tremurau de gerul
unui adio răpus de priviri ostile
Și pe chipul ei se citea un dor însingurat,
cu capul plecat a resemnare sau... a mai vii oare?”*

Și noi ne întrebăm, atunci când persoana pe care o iubim alege să plece de lângă noi, dacă mai vine sau dacă mai știe ce am trăit cu ea și ce am simțit în sufletul nostru fragil, atât de uman și plin de lumină și candoare divină.

Cum te poți vindeca de acea iubire, acum neîmpărtășită? E simplu! Găsește varianta ta.

*„Dă-ți ție timp să te doară
Nu fugi, nu te grăbi, nu dispera
Soarele e la o aruncătură de băț de strada ta”*

Și acum ne izbește puțin realitatea zilelor noastre și ne arată și reversul monedei unde iubirea e ceva superficial, de

scurtă durată și tratată ca un ceai uscat, ce odată consumat, trecem repede la altul sau nu mai bem ceai deloc. Încercăm mereu altceva ca și cum nu am avea sentimente, iar totul este ceva ce consumăm mult prea repede, fără să însemne pentru noi nimic. Ca o stea fără lumină lăsată în urmă.

*„Noi suntem nepovestea clasică a zilelor noastre
Iubire semipreparată, scoasă
de la congelatorul inimii
și dezghețată pentru a fi băgată la microunde
Cu îmbucături flămânde de plăcere instantanee
am uitat să ne bucurăm de o masă caldă în tăcere,
de intimitate și răsfăț senzorial
din al iubirii meniu mereu proaspăt și aromat.*

*Suntem o generație de internauți frustrați
Ne căutam iubirile dintr-un scroll
Și după le dăm ignore
La un click distanță se întrevede
o nouă speranță*

*Nu mai știm să iubim
Am învățat doar să triem posibilități,
să ne dăm bătuți la prima adiere de nepotrivire,
fie ea și din privire, să căutam în zadar
ce are sufletul de oferit mai frumos și mai rar
Păcat... pe repede înainte ne-am dezumanizat
E timpul să ne oprim din scrollat
Și să ne dăm la suflete restart”*

Îți poți imagina că te iubește un scriitor, poate chiar un poet, iar în mintea lui sunt toate aceste cuvinte intense, sensibile?

*„Îmi injectez intravenos privirea ta
verde-albăstruie cu efect analgezic pentru rănille mele
Unge-mi cicatricile cu iubire din abundență,
lasă-le să se usuce la căldura palmelor tale
Anesteziază-mi durerea cu esența de tandrețe
Atinge-mă cu grijă, sunt fragilă,
Mângâie-mi sufletul cu milă
Sărută-mi ochii cu lumină
Deschide-mi ochii să văd
Că viața poate să fie și lină
Că iubirea e o priveliște sublimă
Care se așterne la poale de devotament, de încredere și
respect”*

Sufletul uman este puternic, dar în aceeași măsură fragil. Această vulnerabilitate este comparată de Simina cu viața unui fluture.

Fluturii, cu aripile lor fragile și atât de plăcut vizual pentru oameni, își trăiesc viața lor scurtă, frumos, sincer, principal, în veșmintele lor ușor sidefate, de neatins și care ne provoacă atâta bucurie!

Când îi vedem ne bucurăm de ei vizual și atât, pentru că nu-i putem atinge. E aceeași senzație ca atunci când privești pe cineva pentru prima oară, dar nu-l atingi, doar îl privești și simți cum îți trezește toate simțurile. Și e senzația aceea de

neliniște, de foame, din stomac, despre care se spune că e iubire la prima vedere, de ai fluturi în stomac.

*„Fluturii nu mint
Fluturii n-au timp de pierdut
Ei se nasc și mor zburând
Ei trăiesc ca să-și lase o amprentă de frumos
Pe suflete plumburii ce privesc doar în jos
Fluturii se înfruptă din eternitatea lor
de o zi fără să se plângă că nu vor mai fi.
Fluturii sunt lecția pe care
fiecare ar trebui a și-o însuși*

*Ei sunt mărturia fragilității,
a clipitei de bucurie ce nu se știe când și dacă mai vine
Fluturii sunt iubire
Sunt un popas spre nemurire
Aripile lor catifelate sunt atingeri blânde
de bunătate, sunt explozii de culoare
ce se sparg asemenea artificiilor
pe bolta cerească a lui „a fi”.*

*Ei doar sunt și le e de ajuns
Mai presus de orice,
fluturii sunt liberi”.*

Sfârșitul iubirii e câteodată inevitabil. În poeziile Siminei se întâmplă, iar ea descrie lupta interioară, pe care o percepe poetic, foarte sensibil.

Aceste poezii îți vor aminti de cel care te-a iubit dar a plecat și ai fost nevoit să treci peste acest episod. Acest proces este foarte frumos descris de artiști, iar în cazul acesta de Simina, care descrie tot zbulciumul interior, acceptarea și apoi speranța. A parcurs tot drumul lăsând ca o stea, o dără de lumină, ca o speranță în inimile noastre care au suferit cu ea sau și-au imaginat iubirea prin cuvintele ei scrise.

În tot acest tablou imaginativ am vizualizat cu mintea cuplul de iubiți la mare, în iubirea lor romantică, în cearta lor, în dor, în regret, în poezie, în cuvinte magice ca stelele sau fluturii atât de fragili asemenea inimilor, minții și sufletelor noastre.

Acesta este o carte de visare a iubirii, de regret al iubitului, de iertare și de un nou început.

Un început cu substanță, sens, profund, în care iubirea și respectul, atent țesute de versuri ispititoare, le îmbracă precum praful special de pe aripile fluturilor. Așa cum acel praf, îi face zburători, așa versurile Siminei ne poartă pe aripile sensibilității umane și face o furtună de sentimente în inimile noastre.

Mai ai curaj să nu iubești?

E l e n a T a b i t a B ă b e s c u

Scriu Soare pe pereți

Am traversat și ultimul ocean,
M-am întors azi la pereți oboșiți de mucegai
Am o valiză cu soare plină
L-am dezlipit de pe cer
Și l-am ascuns bine în valiză
Să nu știe nimeni că-i al meu
Nu vreau să mă laud cu el
Nu vreau să-l țin de trofeu
E adevărat, am călătorit împreună
În cele 4 zări și tot de atâtea ori mori,
Prin cele mai cumplite
noști de umbre și disperare pline,
pe mări îngrozite de suspine,
În vămi de suflet unde
mi s-a cerut câte o bucată din mine,
din noi, din cine mai știe....
l-am târât cu mine prin
atâtea case străine și inimi
ce m-au lăsat să poposesc
peste noapte, dar să-mi fac
bagajele a doua zi înainte
de a se face târziu...

Dar azi la mine în suflet e igrasie
Deschid larg ferestrele
și las mirosul dimineții
să-mi gâdile nările, să-mi inunde sufletul,
să dansez cu bulgării de lumină
ce-mi fulguie pe obraji
Azi scriu Soare pe pereți.

Răsărit

Retina mea cerne crâmpie de Orizont nou
Se întrezărește pata turcoaz-violet a unei
iubiri ce stă să răsără din apele adânci
și învolburate ale ființei mele.
Sunt planeta care gravitează în jurul
bătăilor inimii tale
Mai lasă-mi un răsărit,
Mai cheamă-mă într-o îmbrățișare
Să ne contopim cu tot, cu mare și cu răsărit, cu albastrul infinit.

Dor

Iubiri efemere țes pânze de păianjen
Din firele încropite cu dor ale inimii mele
Mă dor de mor
Mor de dor
Mă înec cu dor
Și câte puțin mai mor și azi,
mai mor și mâine
Poimâine teucid cu dor
Nu mai vreau de atâta dor să mor.

La răscrucea a trei suspine

La răscrucea a trei suspine

Inima, sufletul și mintea se ceartă cu foc pe mine

Una vrea să mă aline, alta să-mi dicteze destine

și alta doar să se reafirme

Niciuneia nu-i pasă cu adevărat de mine

Așa că minții îi dau shut-down

Sufletul mi-l anesteziez cu un pahar de vin

Dar inimii... pentru ea n-am ac de cojoc

Nici nu mă lași tu să-i dau ignore

Așa că-i îngădui să-mi spună o poveste

Spusă și răspusă, o știu pe de rost,

Dar de fiecare dată are puncte puncte în loc de sfârșit

O anunț azi cu răceală, chiar de știu că o să o doară,

că de data asta s-a sfârșit.

Trăire la ceas de seară

Trupul tău e plapuma sub care îmi ascund goliciunea
Când tremur de mine, când tremur de noi
Dă-mi celule să-mi acopăr fricile,
Dă-mi sânge să-mi ung cicatricile,
Dă-mi stele căzătoare și eclipse solare
Mai dă-mi o bătaie de inimă ruptă din a ta
Mai dă-mi un petec de soare, până nu se face răcoare,
Până nu înghețăm până la os și uităm pe de rost tot ce am fost.

Mai vii oare?

La margine de suflet

Cerșea o amintire

Pe buzele-i străine vedeam

silueta nostalgică și subțire

a unui sărut de demult.

Mâinile ei tremurau de gerul

unui adio răpus de priviri ostile

Și pe chipul ei se citea un dor însingurat,

cu capul plecat a resemnare sau... a mai vii oare?

Până uit că te-am iubit

Adu-mi aminte să nu-mi aduc aminte de tine
O să lipesc post-it-uri pe frigider,
O să-mi pun mememto la telefon,
O să arunc ultimele mucuri de
Țigară din scrumieră,
O să-ți jupui de vii toate tricourile
și o să-ți străpung fără milă drept în inimă amintirea,
O să jubilez văzând-o cum răcnește de durere,
cum se zbate inevitabil pe podeaua
din bucătărie și la urmă pierde.
Nu mai am timp de risipit
Sufletul mi-e amorțit
Vreau să urlu infinit
Până uit că te-am iubit.

Măcel

Pe toți bărbații pe care i-am iubit
astăzi i-am spânzurat.
Erau condamnați la moarte
din clipa în care mi i-am scos forțat din suflet
cu mâinile tremurânde, sângerând a dor
I-am spânzurat de iluzii trecătoare,
de cuvinte grele ca plumbul,
pe care le-au rostit fără discernământ,
de File din poveste ce acum
s-au transformat din fiori în sfori
Îi văd cum atârnă de tavan
Cu sufletul ciopârțit în van
Și nu mă doare.
Nu mă mai doare
Cândva și peste sufletul meu cu
Bocanci murdari de indiferență au trecut,
mi l-au călcat în picioare și nici pe ei nu i-a durut
Acum inima mea e un cimitir în care zace tot ce am iubit
vreodată.

Dimineața de apoi

Cioburile ceștii de cafea își încleștează dinții
în ultima noastră dimineață împreună
Sânge cald neresemnat țâșnește
din capilarele înstrăinării noastre
ce umblă de bezmetică prin bucătărie
după nopți albe și pustii în doi
Ne ciocnim de ea, ne ciocnim de noi
Care noi...?
Nu mai are rost să căutăm vreun rost
Curajul de a-ți spune la revedere
Face ture desculț sub a mea piele
Desculță și eu, cu sufletul răvășit
și abia trezit fără de vreo mângâiere
Te conduc spre ușa ce în zadar mai cere un ultim alint,
Un ultim hai să mă mint.

Odă absurdului

Sunt cotorul de măr care rămâne
După ce dorul de tine mușcă din mine.

CUPRINS

<i>Prefață</i>	/ 5
<i>Scriu Soare pe pereți</i>	/ 15
<i>Răsărit</i>	/ 17
<i>Dor</i>	/ 18
<i>La răscrucea a trei suspine</i>	/ 19
<i>Trăire la ceas de seară</i>	/ 20
<i>Mai vii oare?</i>	/ 21
<i>Până uit că te-am iubit</i>	/ 22
<i>Măcel</i>	/ 23
<i>Dimineața de apoi</i>	24
<i>Oda absurdului</i>	/ 25
<i>Vis adolescentin</i>	/ 26
<i>Azi zbor</i>	/ 27
<i>Stele (dez)umanizate</i>	/ 28
<i>O Dimineață cam fără de noroc</i>	/ 29
<i>Punct</i>	/ 30
<i>Tablou cotidian actualizat</i>	/ 31
<i>Post iubire</i>	/ 32
<i>De-ar fi</i>	/ 33
<i>Dans celest</i>	/ 34
<i>Amor ludic</i>	/ 35
<i>Fata Morgana</i>	/ 36
<i>Sonet de toamnă</i>	/ 38
<i>Păcat</i>	/ 39
<i>Definiția iubirii</i>	/ 40

- Trăire / 41*
Destul / 42
Trecător / 43
Albastru infinit / 44
În larg / 45
Suflet deșertificat / 46
Epilog / 47
Mai știi? / 49
Spitalul de nebuni / 50
Adagio / 51
Să lași durerea să doară / 52
Pentru totdeauna / 53
Restart / 54
O nouă viață / 55
Transfigurare / 56
Așteptare / 57
Mărturie / 58
Un invitat surpriză / 59
Noapte ursitoare / 61
Fluturii sunt liberi / 62
Cea mai dulce înfrângere / 63
Trăire / 64
Drum fără de întoarcere / 65
Iubire pe scurt / 66
Respirație de plumb / 67
Introspecție / 68
Inimi elastice / 69
Poem bivalent / 70

- Resemnare / 71*
Ziua de după „va urma” / 72
Acul din carul cu fân / 73
Tablou de război / 74
Un viitor pastelat / 75
Declarație de dragoste / 76
Începuturi / 77
Mai târziu e prea târziu / 78
Romanță / 79
Cel mai frumos dezastru / 80
Nu vei ști / 81
Livada cu cireși / 82
Ziua în care te voi uita / 83
Acea EA / 84
Un altfel de iubire / 85
Atâta timp voi spera / 86
Iubire karmică / 87
Război asimetric / 88
Suflete gemene / 90
Noaptea polară a minții / 92
În seara asta vreau să mor / 93
Eu sunt / 94
Cursă inutilă / 95
Iertare / 97
Suflet hoinar / 98
Rămâi cu bine, străine! / 99
Tablou de despărțire / 100
O hartă mai neobișnuită / 102

